

σχολείοις τῆς ἐξοχῆς. Καὶ ἐκτὸς δὲ τῶν ἐκπαι-
 δευτηρίων εἰς σωματικὰς ἀσκήσεις σπουδαίως ἀ-
 σχολοῦνται ἀπὸ πολλοῦ καὶ νέοι καὶ ἄνδρες χά-
 ρις εἰς τοὺς πανταχοῦ συστηθέντας γυμναστικούς
 συλλόγους, ὧν ὁ μὲν ἀριθμὸς κατὰ τὰς νεωτά-
 τας εἰδήσεις ἔφθανεν ἐν ἔτει 1869 περιλαμβανο-
 μένων καὶ τῶν ἐν τῇ γερμανικῇ Αὐστρίᾳ εἰς
 1,546, ὁ δὲ ὄργανισμὸς καὶ αἱ ἐνέργειαι οὐκ ὀλί-
 γον συνετέλεσαν εἰς τὴν καθ' ὅλας τὰς τάξεις
 διάδοσιν τῆς γυμναστικῆς. Ἐν γένει δὲ διδακτι-
 κωτάτη ἐστὶν ἡ ἱστορία τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς προό-
 δου τῆς γυμναστικῆς ἐν Γερμανίᾳ. Καὶ ἐνταῦθα,
 ὡς εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτῶν, μεγάλη παρήγαγεν
 ἀποτελέσματα οὐχὶ ἡ εὐφυΐα, ἀλλ' ἡ σιδηρὰ θέ-
 λησις τῶν Γερμανῶν. Ἀπὸ τῶν πρώτων ἀτελῶν
 δοκιμῶν ὑπὸ τὸν Guths-Muths καὶ τὴν σχολὴν
 τῶν Φιλανθρωπίνων ἕως τῶν ἐνθουσιαστικῶν ἐν
 Βερολίῳ ἐνεργειῶν τοῦ πατρὸς τῆς νεωτέρας γυ-
 μναστικῆς, τοῦ Jahn, ἐναντιουμένης ἢ προσκόμ-
 ματα παρεμβαλλούσης τῆς πρωσικῆς κυβερνή-
 σεως, καὶ ἀπὸ τούτων μέχρι τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν,
 εἰσποιηθείσης παρὰ τοῦ ἔθνους τῆς γυμναστικῆς,
 καὶ ἰδιῶται καὶ κυβερνήσεις ὑπὲρ αὐτῆς ἐργά-
 ζονται, ἡ ἱστορία αὕτη ἀπαρτίζει ὅλην σειρὰν
 διηλεκτῶν προσπαθειῶν καὶ ἀληθῶς θαυμαστῆς ἐ-
 πιμονῆς ἀνδρῶν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ψυχῇ τε καὶ
 σώματι ἀφοσιωμένων. Ὡς ἀπὸ τοῦ 1840 ὑπὸ
 τοῦ Spiess μετεβρῦθίσατο καὶ ὡς ἀκολούθως ὑπὸ
 τῶν ὀπαδῶν τοῦ συστήματος ἐκείνου ἐτελειοποι-
 ῆθη, ἡ τῶν σχολειῶν γυμναστικὴ οὐ μόνον συν-
 τελεῖ εἰς τὴν σωματικὴν ἀνάπτυξιν τῶν παιδῶν
 καὶ παρέχει αὐτοῖς ὑγιάν καὶ εὐεξίαν, ἀλλὰ καὶ
 ἀπεργάζεται τὰ σώματα αὐτῶν δι' ἅπαντα τὸν
 βίον ῥωμαλέα, σκληροπαγῆ, εὐκίνητα καὶ ἐπιδέξια.
 Ἀπεδείχθη ὑπὸ ἀκοῦσας πείρας ὅτι ὁ στρατιώτης,
 ὅστις παιδίθην ἐξησκῆθη διὰ τῆς γυμναστικῆς,
 καὶ ταχύτατα μαθάνει τὰ στρατιωτικὰ γυμνά-
 σια καὶ εὐκολώτατα ὑφίσταται τὰ βαρῆα τοῦ
 πολέμου ἔργα. Μετὰ τὴν ἐν Σαδόβα μάχην, ἀνα-
 ζητηθέντων τῶν αἰτίων τῆς νίκης τοῦ πρωσικοῦ
 στρατοῦ, πλὴν ἄλλων εὐρέθη ὡς ἀναντίρρητον
 πλεονέκτημα τῶν Πρώσων ἡ παρ' αὐτοῖς πρὸ
 πολλοῦ γενικὴ χρῆσις τῆς γυμναστικῆς· ὁ δὲ Λου-
 δοβίκος Ναπολέων, κατὰ συνέπειαν ἀποστολῆς
 εἰς Γερμανίαν εἰδικοῦ ἀνδρὸς πρὸς μελέτην τῶν
 κατὰ τὴν γερμανικὴν γυμναστικὴν, εἶτε σπου-
 δάζων εἶτε μόνον πρὸς τὸ θεαθῆναι, διέταξε δι'
 αὐτοκρατορικοῦ ψηφίσματος, ἐκδοθέντος κατὰ
 Φεβρουάριον τοῦ 1869, τὴν εἰς ἅπαντα τὰ σχολεῖα
 τῆς Γαλλίας εἰσαγωγὴν τῆς γυμναστικῆς ὡς μα-
 θήματος ὑποχρεωτικοῦ. Ἐν τι μόνον εἶχε λησμο-
 νήσει ὁ δυνάστης τῆς δυστήνου ἐκείνης χώρας,
 ὅν εἰλικρινῶς προὔτιθετο νὰ προκίση αὐτὴν διὰ
 τοῦ λαοσωτηρίου τούτου κατασκευάσματος, εἶχε
 λησμονήσει ὅτι πρὶν ἢ διατάξῃ ἵνα οἱ μαθηταὶ
 διδασκῶσιν, ὤφειλε νὰ ἔχη διδασκάλους ἵνα δι-
 δάξωσιν. Ἡ γυμναστικὴ δὲν εἶναι τέχνη ἐκ τῶν

βαναύσων, ἣν εἰκῆ καὶ ἐκ τοῦ προχείρου δύνα-
 ται τις νὰ μάθῃ καὶ νὰ διδάξῃ· εἶνε τέχνη σθη-
 ριζομένη ἐπὶ γνώσεων ἐπιστημονικῶν· κακῶς δὲ
 διδασκομένη, ἀντὶ νὰ ὠφελήσῃ, βλάπτει καὶ πολ-
 λάκις μάλισα πολλοῦ κακοῦ γίνεται πρόξενος. Οἱ
 Γερμανοὶ ἐγκαίρως ἐνόησαντες τοῦτο, παρεκτός
 τῆς ἐν τοῖς διδασκαλείοις καταλλήλου παρασκευῆς
 τῶν μελλόντων δημοδιδασκάλων εἰς τὰ τῆς γυ-
 μναστικῆς μαθήματα, καὶ εἰδικὰ σχολεῖα πρὸς
 μόρφωσιν εἰδικῶν διδασκάλων τῆς γυμναστικῆς,
 ἐν Βερολίῳ, ἐν Δρέσδη καὶ ἐν Στουτγάρδη ἱδρυ-
 σαν, ἐν οἷς μετὰ τῆς πρακτικῆς διδασκαλίας δι-
 δάσκονται ἡ ἀνατομία, ἡ φυσιολογία καὶ ἡ διαι-
 τητικὴ ἐφ' ὅσον αὐταὶ εἰσὶν ἀναγκαῖαι τῇ γυ-
 μναστικῇ. Ἡ ἐν τοῖς γερμανικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις
 νῦν ἐπικρατοῦσα μέθοδος πρὸς διδασκαλίαν τῆς
 γυμναστικῆς εἶνε ἡ τοῦ Spiess καὶ τῶν ὀπαδῶν
 αὐτοῦ· αὕτη δὲ, μὴ ἀποκλείουσα τὰ κατὰ τὸν
 Jahn γυμνάσματα, τὰ μόνον γνωστὰ ἐν Ἑλλάδι,
 δίδει ὑπεροχὴν εἰς τὰς καθ' ὁμάδα ἀσκήσεις αἰ-
 τινες ἐκτελοῦνται ἐν ῥυθμῷ, ἡ καὶ ψαλλομένων
 ὕμνων. Ἀλλὰ καὶ αἱ κατ' ἄνθρωπον καὶ αἱ καθ'
 ὁμάδας ἀσκήσεις εἰσὶ λίαν ποικίλαι καὶ ἄριστα
 κεκανονισμέναι πρὸς τὰς δυνάμεις τοῦ τε ἀτό-
 μου καὶ τοῦ πλήθους, ἐφαρμύζονται δὲ μετὰ πά-
 σης προσοχῆς κατὰ λόγον τῆς ἡλικίας, τοῦ γέ-
 νους, τῆς κράσεως ἢ καὶ τῆς παθήσεως ἐκάστου
 παιδὸς ἢ νέου. Τὰ δὲ γυμνάσια γίνονται συνήθως
 ἐν τῇ ἐπιταυτοῦ παρὰ τῇ σχολῇ κατεσκευα-
 σμένη αἰθούσῃ τῆς γυμναστικῆς. Τοιαύτας πρὸς
 γυμναστικὴν αἰθούσας καταλληλοτάτας καὶ ἐν
 χειμῶνι καὶ ἐν θέρει ἔχουσι πᾶσαι αἱ νέαι σχο-
 λειῶν οἰκοδομαί. Ἐν ἐλλείψει δὲ τοιαύτης αἰ-
 θούσης, οἱ παῖδες μεταβαίνουσι ὑπὲρ τὴν ὁδηγίαν
 τοῦ διδασκάλου εἰς τὸ κοινὸν τῆς πόλεως γυμνα-
 στήριον. Ὅτι δὲ πάσης γερμανικῆς πόλεως μέ-
 λημα εἶνε ἡ ἀνέγερσις κοινοῦ γυμναστηρίου ἢ το
 περιττὸν νὰ εἶπω ἂν μὴ ἤθελον νὰ προσθέσω, ὅτι
 πολλὰ ἐκ τῶν γυμναστηρίων τούτων εἰσὶν ὠραῖα
 οἰκοδομήματα, ἀληθῆ μέγαλα πρὸς χρῆσιν καὶ
 τῶν πλουσίων καὶ τῶν πτωχῶν.

ΤΑ ΒΑΡΟΜΕΤΡΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

Τὰ πάντα ἐν τοῖς χωρίοις δύνανται νὰ χρη-
 σιμεύσωσιν ἀντὶ βαρομέτρου.

Ἐκ τῶν κατοικιδίων πτηνῶν αἱ περιστέραὶ
 παντὸς ἄλλου κάλλιον δεικνύουσι τὸν καιρὸν.
 Ὅταν ἴστανται ἐπὶ τῆς στέγης χορτοβολῶνος
 μετὰ τὸν πρόλοβον (ροῦσα) πρὸς ἀνατολάς, εἴ-
 ναι σημεῖον ὅτι θὰ βρέξῃ τὴν ἐπαύριον, ἂν δὲν
 βρέξῃ κατὰ τὴν νύκτα.

Ἐὰν ἀργὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὸν περιστερεῶνα,
 ἐὰν βόσκωσι μακρὰν αὐτοῦ εἰς τοὺς ἀγρούς, σπῆ-
 μειον καλοῦ καιροῦ. Ἐὰν τούναντιον δὲν ἀπο-
 μακρύνωνται πολὺ τῆς φωλεᾶς τῶν καὶ ἐνωρῆς

χώραις, ἐν τῇ Ἀγγλίᾳ π. χ. καὶ ἐν τῇ Ἀμερικῇ, αἱ ἐφημερίδες καὶ τὰ περιοδικὰ φαίνονται, ὅτι ὡς πρὸς τὰς εἰκονογραφίας ἐτυπώθησαν μᾶλλον ἐν Ἰέδω, ἥτις εἶναι ἡ πρώτη πόλις τῆς Ἰαπωνίας, ἢ ἐν Λονδίῳ καὶ ἐν Νέα Ὑόρκῃ.

Σπανίως τὰ ἰαπωνικὰ βιβλία εἶναι σπουδαιότερα τῶν ἀπλῶν φυλλαδίων, αἱ δὲ εἰκονογραφίαι σχεδὸν πάντοτε εἶναι ἀνώτεραι τοῦ κειμένου. Αὗται δὲ αἱ εἰκονογραφίαι, αἱ τοσοῦτον ἀξιοθαύμαστοι, παρίστανται εἰς τὰ ὄμματα ἡμῶν, κατὰ τινὰ μέθοδον μηχανικὴν, ὑπὸ χρώματα λαμπρὰ, θαυμασιῶς συνδυαζόμενα, καὶ τῶν δοπίων τὸ μυστήριον ἀγνοοῦσιν οἱ ἐν Εὐρώπῃ χρωματογράφοι.

Δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν, ὅτι ἐν Ἰαπωνίᾳ, ἐκτὸς ὀλίγιστων τινῶν ἀνθρώπων ἐκ τῆς κοινωνίας ἀποβεβλημένων, πάντες γνωρίζουσι νὰ ἀναγινώσκωσι καὶ νὰ γράφωσι· τὰ δὲ βιβλία οὐ μόνον εἶναι λίαν διαδεδομένα, ἀλλὰ καὶ παραπολὺ ἀγαπῶνται ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Ἡ πόλις τῆς Ἰέδου, ἥτις εἶναι ἡ ἐμπορικὴ πρωτεύουσα τοῦ Κράτους, περιλαμβάνει πληθὺν βιβλιοπωλείων, ἐντὸς τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐναποταμιευμένοι σωροὶ βιβλίων θαυμαστῶν, δυναμένων νὰ ὑπερευχαριστήσωσιν εὐρωπαῖον βιβλιόφιλον, ἐκτὸς τῶν ἐν αὐτοῖς εὐρισκομένων ἐπίσης ἀλφαβηταρίων μετ' εἰκονογραφιῶν, κλασικῶν συγγραφέων, συλλογῶν δημοτικῶν ποιήσεων, ἀσμάτων, κλπ.

Συγγραφεὺς τις, περιγράφων μετ' ἐνθουσιασμοῦ βιβλιοθήκην τινὰ τῆς Ἰέδου, ἣν ἐπεσκέφθη, λέγει: «Ἐδῶ μὲν ἔκειτο σύγγραμμά τι ἀρχαίας ἐγκυκλοπαιδείας, πεπλουτισμένον δι' εἰκόνων, αἵτινες ἐνόμιζες ὅτι ἐξῆλθον ἐκ τῶν γερμανικῶν σπουδαστηρίων τοῦ μέσου αἰῶνος· ἐκεῖ δὲ ὑπῆρχον λευκώματα (albums) περιέχοντα σχέδια μὲ μελάνην τῆς Κίνας καὶ ἐκτετυπωμένα ἐπὶ ξύλων κατὰ καταπληκτικὴν ὁμοιότητα· συλλογαὶ μύθων καὶ παραστάσεων τοῦ λαοῦ, κοσμούμεναι δι' εἰκόνων διχρῶν κατὰ μέθοδον ἐντελῶς εἰς ἡμᾶς ἀγνωστον. Πληθος ζωγραφιῶν, αἵτινες παρίσταν τὰς γεφύρας, τὰς ἀγορὰς, τὰ θέατρα, πάντας τοὺς τόπους τῶν συνεντεύξεων καὶ πάντας τοὺς τόπους τῶν μορφῶν τῶν ἐργατικῶν τάξεων καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Ἰέδου.» Ν.

ΕΚΤΙΜΗΣΙΣ ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑΣ

Ὁ πατὴρ τοῦ περιφανοῦς Βασιγκτόνος περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο τὴν εἰλικρίνειαν τοῦ υἱοῦ του. Ἡμέραν τινὰ ὁ νέος Βασιγκτόν, ἐξάετης μόλις τότε, ἀπέκοψε διὰ τινος μικροῦ πελέκειος τὸν φλοιὸν κερασέας σπανίουείδους, εἰς ἣν μεγάλην ἀξίαν ἀπέδιδεν ὁ πατὴρ του. Τὴν ἐπαύριον οὗτος, βλέπων τὴν ἀνεπαρόρθωτον ἐκείνην ζημίαν, ἐλυπήθη σφόδρα·—Πέντε λίρας δίδω, προσέθηκε, διὰ νὰ μάθω τὸν ἐνοχον.—Ἐγὼ εἶμαι

πατέρα, εἶπε μετὰ τινὰ δισταγμῶν ὁ υἱὸς του· ἐγὼ ἔκοψα τὸν φλοιὸν μὲ τὸν πέλεκύν μου. —Ἐλα φίλησέ με, παιδί μου, ἀνεκραύγασεν ἀμέσως ὁ πατήρ· ἐκτιμῶ τὴν εἰλικρίνειάν σου περισσότερον ἀπὸ χιλίας κερασέας.

ΠΑΡΑΛΟΣΙΣ

Ο ΣΟΦΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΡΑΣΙΟΝ

Εἷς ἐν πενιχρὸν δωμάτιον ἔζη γέρων τις σοφός, ὁ ὁποῖος τόσῳ βαθείας μελέτας ἔκαμνεν, ὥστε ὅλος ὁ κόσμος ἔλεγεν ὅτι δὲν ὑπῆρχε πρᾶγμα τὸ ὁποῖον νὰ μὴ εἴξευεν.

Ὁ σοφὸς δὲν συνεμερίζετο αὐτὴν τὴν ἰδέαν, ἀλλὰ τοὺς ἄφινε νὰ λέγωσι καὶ ἐξηκολούθει τὰς μελέτας του.

Τὸν καιρὸν ἐκεῖνον δὲν ἦναπτον τόσον εὐκολα πῦρ, διότι δὲν εἶχον ἀκόμη ἐφευρεθῆ τὰ φωσφορικὰ πυρεῖα· ὥστε συχνὰ οἱ γείτονες ἐδανείζοντο μετὰξὺ τῶν πῦρ.

Μίαν χειμερινὴν ἐσπέραν ὁ σοφὸς ἐκάθητο παρὰ τὴν ἐστίαν του, ἀναγινώσκων ἐν μέγα βιβλίῳ, ὅτε ἤκουσε νὰ κρούσῃ τὴν θύραν του.

— Εἰσέλθετε, ἐφώνησε.

Ἡ θύρα ἤνοιξε καὶ εἰσῆλθε μικρὸν κοράσιον, οὗ ἡ φυσιογνωμία ἐνέφαιεν ἀθωότητα καὶ ἀπλότητα.

— Κύριε σοφὲ, εἶπε τὸ κοράσιον, μ' ἔστειλεν ἡ μητέρα μου καὶ σὲ παρακαλεῖ νὰ μοῦ δώσῃς ὀλίγη φωτιά ν' ἀνάψωμεν τὴν ἰδικήν μας.

— Εὐχαρίστως, μικρά μου· ἀλλ' ἔφραρες τίποτε διὰ νὰ βάλῃς τὴν φωτιάν;

— Ὁ, ἔφραρα, κύριε σοφέ.

— Ποῦ εἶναι;

— Νά! τὰ χέρια μου.

— Τὰ χέρια σου; ἀλλὰ θά καῆς.

— Ἄ, δὲν καίομαι, κύριε σοφέ, θά ἰδῆς.

Καὶ τὸ κοράσιον, κύψαν πρὸ τῆς ἐστίας, ἐπλήρωσε τέφρας τὴν παλάμην του καὶ ὤθησεν ἐπιτηδείως ἐπ' αὐτῆς δύο ἢ τρεῖς μικροὺς ἀνημμένους ἀνθρακας.

— Εὐχαριστῶ, κύριε σοφέ, εἶπε πρὸς κλίνουσα χαριέντως· καληνύκτα, κύριε σοφέ.

Καὶ ἀπῆλθεν ἡσύχως, κρατοῦσα χωρὶς νὰ καῆ τὸ πῦρ ἐπὶ τῆς χειρὸς της.

Τότε ὁ γέρων ἀνεφώνησε, τύπτων διὰ τῆς χειρὸς τὸ μέτωπον·

— Ἰδοὺ καὶ ἄλλο πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἠγνόουν, καὶ τὸ ὁποῖον μ' ἐδίδαξε τὸ ἀμαθὲς αὐτὸ κοράσιον! Ἄ! ἡ ἐπιστήμη! ἡ ἐπιστήμη εἶναι ἀπέραντος ὡς ὁ κόσμος, καὶ ἄπειρος ὡς ὁ Θεός· μόνον ὁ Θεὸς κατέχει αὐτὴν ὀλόκληρον· οἱ ἄνθρωποι ἐλάχιστον μόνις μέρος αὐτῆς ἠδυνήθησαν νὰ λάβωσι.

* Ὁ περιβόητος Γλάδστων, ὁ πρὸ μικροῦ πρωθ-